

wjemy my Božu Bohlu wschitku. Ale ton Knes nerezki wot teje druheje Shtuki; Pshetož won jeno wot, teje prjeneje praji, shto my Ludjom czinicž winojczi smy. Tudy nedyrbi nicžo dobry Skutk bydž aby rjekacž, dyžli jeno ton, we kotrymž Smjelnosž je, a sfortymž Blischemu we jeho Rusy pomhane budže.

Dalje newostaji je Boh pschi tem, so by jeno prajik: Ja mam Spodobanje na Smjelnoszi, aby kaž pola Hoseaša na 6. st. 6. steji: Mi so Lubosž spodoba, kotrež wschitko jene je. Ale won hjeschče to pschistaji: Mi so Lubosž spodoba, a niz Wopore, a Posnacze Boha, wjazy, dyžli sapalne Wopore. To derje je prawy diwny, a pot btudny Pshistawek we Buschomaj Pharisejskich, dy bychu je jeno prajicž smjeli. Czohodla to? Wopore a sapalne Wopore bjechu po Sakonju ta najwoskebnischa Boža Sstuzba kotruž kebi Boh sam wuswolit, a czinicž pschikasal bje.

Nebje da to kupje a nekmanje wot Prophetu recžane: Boh ma wetsche Spodobanje na Smjelnoszi, dyžli na Woporach? Aby dy bychmy my wonym Testamentczi prajicž chzyl: Boh zylje žane Spodobanje nima na Woporach? Neje to trochu smolene? ne-Neklinčzi to kesarszn? Neje, Boh swarnuj. Nječ so Pharisejskim spodoba, aby niz, nječ jich mjerse, aby niz, Krestus tudy nicžo nesamelezi, ale praji srownje: Mi so lubi Smjelnosž a niz Wopor.

Tudy so pak hodži prashecž: Czohodla tolla Boh tudy te Wopore tak sacžisnje, kotrež so jemu tolla predy wot tych Wotzow tak jara derje spodobachu? Na to wotmolw tak: We 18. Psalmi steji jena Shtucžka (26, 27,) a ta ma so tak: Pschi czistych, sy ty czisty, a pschi wrocnych sy tych wroctny, a pschi swjatyč sy ty swjaty, a pschi dobrych, sy ty dobry. A dalje praji sw. Pawol: Schrož s Wjery nepschindže, to je Kječ.

Tehodla dyrbi so tudy na Parschone ladacž, a so Rosdijelenje bes tymi czinicž, kotřiz sweczi su, a bes tymi, kotřiz neschweczi su. Pshetož dokelž so czi Sweczi prawje pschecziwo Bohu, psches Wjeru, a pschecziwo Blischemu, psches Smjelnosž wopokaza; da so Bohu niz jeno jich Wopore lubja, ale teisch wschitke jich druhe snadnische Sstutki, jako Džeto, Jydz, Spanje a teho runja. A te so jemu tak lubja, so won je tolla straffowacž nochze, dy bychu teisch runje zylje cziste nebyte, a woni se Sstabosžje panyli, a so pscherjeschili: ale schentuje a woda jim to, so jim neschkodzi. Psherož Boh je swjaty, posla Sswjatych teisch dyž so pscherjescha; jeno so we Kječach nesawostanu, ale so psches Wjeru sažo Božeje Nady djerža. Nola Besbožnych pak je hinak. Dokelž woni žanu Wjeru a Nadjiju k Bohu nimaja; da teisch wo Lubosž k Blischemu nerodža; ale du sešwojimi Woporami a samo wumyšlenej Božej Sstuzbu a Fromnosžju wokoto, a pyttaju stem swoju Cžez. Duž teisch so